

Vandur:

bl. 16-17

egis um Listvæðing Stóttseyni og Botlaka höfu

1875-1895.

1.

Væð 1875 var sumardaginn fyrsti uppi 22. apríl. Táll Eyjólfsson í Fragerði
 fékk 88 til hlutar þessum dag. 18 Stada skiffi eða náð 1600 fiska. Því-
 höid var þann dag, lóðir notadar, 1200 englar í hverjum róðri eða 3600 alla
 ríðanna samtals. Höfu síð væð 2 1/4 fiskar í hverjum engli eða m. ö. o:
 að í hverjum 2 1/4 engli höfu fiskar væð, eða að af 3600 englum höfu 2000 andur
 væð, en fiskar í hverjum þeim 1600 engla. Há seji, að þetta höfu að
 fiska væð lítt híd mesta en þessu, það er usri þvi að fiskar sé í öðrum
 hverjum engli.

Öllu meira að fiska þessum við 1889 hjó Adalfr í Stóttseyni. Væð réttum
 austur í Þangstöðvot, lóðuna þar 1600 engla laups lóð og þessum 1324 fiska
 eða 66 í hlut í 20 Stada skiffi. Var það á starfa skippum, sem þó gekk frá
 Stóttseyni, Þeinarungi með "Lokkotta siglingu". En það lúðuna skipp, sem óg
 höfu séð með þeim segluþráðum. Skippstofun var 14 manna, þvi höfu skipp
 usri að einu Þeinarungi (stáð fyrir þriðja) var í þvi skuturáðum, svo að an-
 arnar væð sex í hvoru bardi. Það var afar er þvi í setningi og usri róðri,
 en gekk vel og einum var það gott í sjó að leggja og á brimvæð. Af
 affabragðum þessum og þessum/eina ríðari má sjá, að 280 englar af
 1600 höfu andur væð en fiskar í hverjum þeim 1600 engla, að einu þvi og einum
 einu að fiska annar, enán eða stóð, svo ég muni; við vorum svo þessum
 í Botinni, að nauvan að var skippum milli skippa og þessum andur og
 eigi lítt sjó er svo sem 8-10 fadmar. Meira að fiska höfu og aðrei
 séð er vitad og höfu mitti sig allan við dinnvæð fiska og þessum
 hann í þessum (1889).

407

Væðum 1895 fékk Lín Línson í Klíðarvæð, lóðun væð 1320
 til hlutar alla væð ríðari 18 Stada skiffi eða 23700 fiska í 213, 840 engla,

er alls vörn lagdir í sjó af stípi, hana eru vertíðing, en það er að
 físteru hafi verið í 9. hvarjunnun engli, 712 ljúðar lagdir um 300 englam í
 hverjunnun sjódi, og 180 fadma líng lína í hverjunnun sjódi, og 128, 160 fadma
 alls, að náli. 130 sjómílur að lengd, en það er nálagstíð sama vegastengd
 og frá Þorlákshöfn til Reykjavíkur (e. 80 sjómílur) og frá Reykjavík til
 Svörtulöffa, sem var umm. um 49 sjómílur. Þell er frá vegastenglin
 um 260 sjómílur, frá vitanlopa vart að fara, jafu langa leid ofur til þess
 að draga ladingu inn í stípid ofur.

Þegar þess er gætt, að þú er eldri þú farið nema í árunum, oft í barningi
 og mótandi, má sjá, hversu mikil er fíri sjóóluninni. var samfarar, og
 þegar þú er borið samman við sjóólunina mí, þar ím eldri er á a-
 tog er tók, enginn línu eða farið offti er lagdur í sjódi drög-
 unu inn, má fara vortu um mismanum í fyrir höfnunni og erfid-
 unu frá og vís, enda umm. óhatt að fullgíða að fástir þessu sem mí
 stunda sjóinu, þummi á a lagid, hvá þá að hoga seglum eftir vindi "og
 þú síður sjónna stípi, velli sjó í brinni eða stýra stípi í brinnleidum.

Að þetta sé eigi þárrí sammi og engar yljur, má sjá offti. að mí
 eru menn látur ofa ródra í húsnum inni (!) og sprepta sig í ródra-
 vél! - Þannig hafi, forstöðumáður sark, fyrsti húsinn, Sigge Þorsson,
 ródra stóti hér í bnum, til undirbúna sigs þess ródra (!) þess
 er hér vortu hálur um fyrir 10-12 árunum. Hvil áður eldri og tel-
 gandi undal fullvörðinn manna, er velli völdu sig þó undal þó manna!

Af þána legr og klappalegr "ródra" hafi og aldrei séd. "þó manna" þess
 vortu hvar á hanna á þána á sinni fram, og haldur stíla svo við hana
 að fullt of þess vortu notad svo vel sem vortu mátti, þó vortu ána í
 vortu svo, að stílds bótinn naut sín eldi. Önn of þána hanna
 hreyfingar árunum. Og hverjunn má annad vortu hja á mótunum, sem lora
 ána vortu sinn í vélum á þessu lora!

Head munna menn þessir, sem aldrei hafa lagt áralagid, gefa gert
 séi til bjargar, ef vél skýssins lúandi svo, að augin fóla vori: "Dgera við hana
 úti í kinn sjó. Engin er í báttum, enginn snepill af sepli, né neitt annað til
 bjargar? Þeir hlýta að láta bálkinn lita skip, valla flath fyrir vind, hvarf
 sem hana stadi í lauk, traura, kletta eða bringard eða í haf úti glansit of al-
 fara lúðum. Hannast verður það tíð til góðrar sjómenntu, að búa sig
 þannig til langferða í sjó, ná heitum hiti, að láta elski til lofta eða
 vedurs, áður en laf er frá landi; mun vindast augun hana hafa til fléss,
 að gefa að því, á hvadí, eða hana (vindurinn) er, hvarf loft er létt eða þrungið bál-
 svortu þykktu áinu og í kettibotu sjá í hvarða eða sem lífid er: "Eftir fyrirbyggjan"
 er byggð í því að velin sé í lagi, en þinn gefur til að sem hvad annað.

Þegar til þessa er hugað og lífid, má sjá hvern niðla munu formannstúma manna ni
 gáður. —

Auglúdingar þessar eru frólar til þess að ríffa upp yfir an eadur minningar
 en til þess, að huganlegt sé að notkun sé, er í sjófer talis þess til greina: Hann er
 svo "lordin" í höðervél sína og allt annað síðan hana fóla, þarof í þessu sem
 "dru" og þarf því augu bændinga við: Hann er sjálfur sér uggur.

Reykjavík, 26. febrúar 1943.

211
 Jónsson